

den Gevinst, som det egentlig havde været Tanken, at Garnisonen skulde tilføre Byen. Dette er mit klare og bestemte Svar til det ærede Medlems Spørgsmaal. Jeg haaber, at det vil tilfredsstille ham.

Jeg maa endvidere bestemt tilbagevise den Paastand, som det ærede Medlem fremførte, at dette Forslags Gennemførelse betød en blodig Uret mod de paagældende militære Tjenestemænd. Det kan jeg aldeles ikke indrømme, og jeg tvivler om, at det ærede Medlem kan faa alle indenfor sit eget Parti til at indrømme det. Maa jeg sige i Anledning af den lille Skarmydelse, der fandt Sted mellem det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), at jeg vil ikke nærmere ind paa de Forhold, som det ærede Medlem fra Frederiksværk følte sig brøsthøiden over; men jeg vil dog sige for mit Vedkommende, at jeg havde ogsaa fundet det mere naturligt, om det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), der, efter hvad vi have hørt, har beskæftiget sig med denne Sag i 1873, i Dag var optraadt som dette Højrepartis Ordfører fremfor det ærede Medlem fra Frederiksværk, der selv er Officer.

Carl Hansen: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Berendsen) i Anledning af de Udtalelser, han fremførte før, at jeg tror, at det, han vilde bevise, lykkedes ham ikke saa synderlig godt. Han anførte nemlig, at det i høj Grad forholder sig saadan, at Toldetatens Medlemmer efter Ordre skulde flytte omkring i Landet. Men af hans Oplysninger fremgik det, at det kun var de yngre Tjenestemænd, der vare udsatte for efter Befaling at skulle flytte fra Sted til Sted, og det er ganske rigtigt. Det er kun de yngre indtil Assistentklassen, ja, de yngre Assisterter for Resten ogsaa; men fra Assisterterne op efter have de allesammen kongelig Udnævnelse, og de forflyttes altsaa kun efter eget Ønske. De militære Tjenestemænd ere ogsaa kongelige Embedsmænd, men de maa flytte efter Ordre lige op til Generaler, og det beviser netop det modsatte af det, det ærede Medlem vilde bevise; det beviser nemlig, at Militæretaten i højere Grad end de andre Etater er Genstand for tvungen Forflyttelse.

Til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, at det, som han mente, lader sig gøre at ordne dette Spørgsmaal paa Garnisonslovsforslaget, som vi vente fremsat. Jeg

tror blandt andet ikke, det er gør ligt af Hensyn til, at der jo ogsaa kan være Tale om Lønningsforandringer paa det Omraade, og desuden vil dette jo komme til at gælde Byer, som ikke berøres af de nye Garnisoner. For øvrigt glædede det ærede Medlems Udtalelse mig i nogen Grad, thi naar han tænker sig dette Spørgsmaal ordnet paa Garnisonslovsforslaget, maa jeg dog ogsaa gaa ud fra, at han vil medvirke til, at vi overhovedet faa et Garnisonslovsforslag gennemført.

Zahle: Det forbavsede mig noget at høre den ærede Ordfører, som nu sluttede (Carl Hansen), stille Lønningsforhøjelser for Officererne i Udsigt. Det havde jeg sandelig ikke ventet skulde ske. Dette høje Tings Flertal har imod mine Partifællers og min Modstand nylig vedtaget en Lønningslov for Officerer, der er ganske overordentlig høj. Man maa nemlig huske paa, at Officerer i en meget ung Alder begynde at oppebære Løn, og naar man ser Premierløjtnanter lønede med 1,500 Kr. til 2,100 Kr., Kaptajner med 3,000 Kr. til 4,200 Kr., Oberstløjtnanter med 5,400 Kr. til 6,100 Kr., Oberster med 6,800 Kr., Generalmajorer med 8,000 Kr. og Generaller med 10,000 Kr. om Aaret, saa maa man indrømme, at det er Lønninger, som der i Virkeligheden knap nok er Mage til i de civile Etater, og det vilde være i højeste Grad urimeligt her i Landet at sammenligne det Arbejde, som vore Officerer gøre for Danmark, med det Arbejde, som de civile Embedsmænd gøre, saa at man skulde komme til en snarlig Lønforhøjelse for Officererne; det er i den Grad utænkeligt, at jeg tror, at den ærede Ordfører ikke ganske har overvejet, hvad han her fremsætter som en Mulighed. Naar det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) siger, at for at Officererne skulle bære højere kommunale Skatter ligesom alle andre, naar Skatteprocenten stiger, skulle de have det i Lønningsforhøjelse, saa Staten skal betale Officerernes kommunale Skatter — saa kunde jo alle andre Embedsmænd ogsaa komme og sige til Staten: Vi skulle nu have Skattepaalæg af forskellig Art, og saa maa virkelig Staten forhøje vore Lønninger i det mindste med Skattens Beløb, for vore Lønninger ere fastsatte under den Forudsætning, at Skattebyrden ikke havde faaet det Tillæg, som den nu vil faa gennem de nye Skatter, og som paa forskellig Maa-de truer os. Jeg indser ikke, med hvilken Ret Officererne kunne kræve Lønningsforhøj-